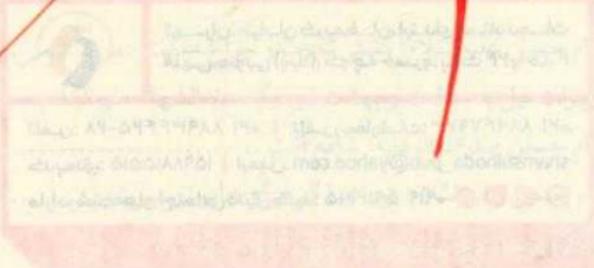

www.ketab.ir

مؤلف: حسین درگاهی
ویراستار: رضا خلدادی

باب الحسين

باب الحسين جلد (١) | مؤلف: حسين درگاهی

انتشارات شمس القدى

ویراستار: رضا خدادادی

صفحه آرای سیما

نوبت خانه: اول تاستان ۱۴۰۳

شماره ۱۰۰۰

شانک: ۷-۸۰۱۵-۹۶۸۸

تهران، خیابان کریمخان، ابتدای استاد نجات
اللهی جنوبی (ویلا)، کوچه خسرو، بلاک ۱۲۴ واحد ۴

تلفن: ۰۲۱ ۸۸۹۳۴۴۲۵-۲۸ | تلفن سفارشات: ۰۲۱ ۸۸۹۴۷۹۷۳

کد پرسنی: ۱۵۹۸۸۱۵۵۱۵ | ایمیل: shamsulhoda_pub@yahoo.com

www.shamsulbeda.ir

فهرست مطالب

صفحه	موضوع
۱۱	مقدمه
۱۷	معرفت امام حسین علیه السلام؛ و برخی از خصائص ایشان
۱۹	۱. اهمیت معرفت امام حسین علیه السلام
۲۱	۲. حدیث فضائل اهل بیت علیهم السلام؛ مفاتیح سعادت ایشان
۲۳	۳. افضليّت معرفت سید الشهداء صلوات الله عليه
۲۷	۴. امتیازات و ویژگی های امام حسین علیه السلام
۲۹	۵. امام حسین علیه السلام؛ «باب نجاة الأمة»
۳۱	۶. امام حسین علیه السلام؛ کشتنی نجات و چراغ هدایت
۳۳	۷. سهولت نیل به سعادت و بهشت در درگاه سید الشهداء علیه السلام
۳۶	۸. امام حسین صلوات الله عليه؛ شافع انت
۴۰	۹. امام حسین علیه السلام؛ نور خدا که هرگز خاموش نمی شود
۴۲	۱۰. ممتازیومن وجود مقدس سید الشهداء صلوات الله عليه
۴۷	۱۱. حسین منی و أنا من حسین
۵۰	۱۲. امام حسین علیه السلام؛ نهایت بی نهایت
۵۲	۱۳. امام حسین علیه السلام؛ اول و آخر و ظاهر و باطن
۵۳	۱۴. توجهات و عنایات عام و خاص امام حسین علیه السلام

۱۵. همه واقعه کربلا؛ معرفت آموز و عبرت انگیز	۵۷
۱۶. مقام ممتاز و جاودانه امام حسین علیه السلام	۵۹
رحمت امام حسین علیه السلام	۶۱
۱۷. وجود تمام رحمت پیامبر در امام حسین علیهم السلام	۶۳
۱۸. رحمت و دلسوزی امام حسین علیه السلام، حتی به دشمنان	۶۶
۱۹. خوبی کردن امام حسین علیه السلام به بدی کنندگان	۷۲
۲۰. امام حسین علیه السلام، مهریان تر و دلسوزتر از پدر و مادر	۷۴
۲۱. رفتار زیبای اهل بیت علیهم السلام؛ یاسخ بدی به نیکی	۷۶
۲۲. یتیم نوازی امام حسین علیه السلام	۸۰
۲۳. امام حسین علیه السلام؛ پناه پناه جویان	۸۳
۲۴. آب تنوشیدن امام حسین علیه السلام به خاطر تشنگی اسبیان	۸۵
۲۵. عفو و بخشش حضرت استاد الشهدا علیه السلام	۸۷
۲۶. تأثیر رحمت و محبت امام حسین علیه السلام در انسان	۹۱
۲۷. رحمت بی نهایت امام حسین علیه السلام	۹۳
امام حسین علیه السلام و بهشت	۹۵
۲۸. خلق بهشت و حورالعین از نور امام حسین علیه السلام	۹۷
۲۹. حسینی شدن؛ راه آسان رفتن به بهشت	۹۹
۳۰. بهشت حسینی است و بهشتیان حسینی اند	۱۰۱
۳۱. بهشت امام حسین علیه السلام	۱۰۴
۳۲. خاموش شدن جهنم به نیمن ولادت امام حسین علیه السلام	۱۰۶
۳۳. یافتن و داشتن امام حسین علیه السلام؛ بودن در بهشت	۱۱۱
۳۴. گریه بر امام حسین علیه السلام، مفتاح بهشتی شدن	۱۱۴
۳۵. حلوات زندگی در مشهد امام حسین علیه السلام	۱۱۶
ذکر مصیبیت امام حسین علیه السلام در قرآن	۱۱۹
۳۶. ذکر مصیبیت امام حسین علیه السلام توسط خدای متعال در قرآن	۱۲۱

۱۲۵	۳۷. معنای «کهیعص»
۱۲۷	۳۸. معنای «و فدینا بذبح عظیم»
۱۳۱	۳۹. سوره فجر؛ سوره امام حسین علیه السلام
۱۳۴	۴۰. آیه‌ای در مورد امام حسین و امام عصر علیهم السلام
۱۳۸	۴۱. دل آرام گیرد به یاد حسین علیه السلام
۱۴۱	ارتباط امام حسین و امام عصر صلوات الله علیہما
۱۴۳	۴۲. مشابهت دو ساحت مقدس حسینی و مهدوی علیهم السلام
۱۴۶	۴۳. جلوه‌های وجود مقدس سید الشهدا و امام عصر علیهم السلام
۱۴۹	۴۴. گریه‌های امام عصر برای امام حسین صلوات الله علیہما
۱۵۳	۴۵. اشاعه‌یاه و عزای امام حسین علیه السلام؛ زمینه‌ساز ظهور
۱۵۶	۴۶. وقفن در خانه ابی عبد الله علیه السلام
۱۵۸	۴۷. اصحاب امام حسین؛ عزاداران مصیبت سید الشهدا علیهم السلام
۱۶۰	۴۸. ظهور، براساس عاطفه و مثبت نسبت به سید الشهدا علیه السلام
۱۶۳	۴۹. گریه بر سید الشهدا و دعا برای امام عصر علیهم السلام
۱۶۵	۵۰. امام زمان؛ سرور خونین دلان و عزاداران سنت
۱۶۷	۵۱. دو خورشید رو به روی هم
۱۷۱	۵۲. اهمیت حسینی شدن و شیوه‌های نیل به آن
۱۷۳	۵۳. خدای متعال همه خلائق را حسینی خواسته است
۱۷۵	۵۴. نیت حسینی شدن؛ آغاز راه
۱۸۰	۵۵. زندگی با محبت امام حسین علیه السلام
۱۸۱	۵۶. صداقت و سماجت در دعا و توسل برای حسینی شدن
۱۸۳	۵۷. امام حسین علیه السلام؛ جلوه مجدد رسول الله صلی الله علیه وآلہ
۱۸۴	۵۸. الحق به کاروان کربلا
۱۸۸	۵۹. تطابق تشریع با تکوین برای حسینی شدن
۱۹۰	۶۰. امام حسین علیه السلام؛ مقصد زندگی
۱۹۲	۶۱. برخی از احکام و راه‌های حسینی شدن

۶۱. با محبت امام حسین علیه السلام خواهیدن ۲۰۳
۶۲. سخن گفتن با امام علیه السلام به زبان خودمان ۲۰۵
۶۳. حسینی شدن، با حضور در ملکوت کربلا ۲۰۸
۶۴. مداومت به یاد امام حسین علیه السلام ۲۱۲
۶۵. سعی در دوام توجه و حفظ محبت امام حسین علیه السلام ۲۱۵
۶۶. یافتن امام حسین علیه السلام در هر خیر و حسن ۲۱۹
۶۷. با «او»، در «او» و برای «او» بودن از طریق حسینی شدن ۲۲۱
محبت امام حسین علیه السلام ۲۲۳
۶۸. وجود مقدس اهل بیت علیهم السلام؛ محبت خدای متعال ۲۲۵
۶۹. فوران محبت امام حسین علیه السلام در عالم خلقت ۲۲۷
۷۰. امام حسین علیه السلام و محبت او؛ کفایت از همه چیز ۲۳۰
۷۱. کربلا، جلوه همه سنت تقویت سید الشهداء علیه السلام ۲۳۱
۷۲. تخصیص و تأکید بر محبت امام حسین علیه السلام ۲۳۳
۷۳. امام حسین علیه السلام؛ مثل اعلای محبت الهی ۲۳۵
۷۴. با محبت سید الشهداء علیه السلام به کاروان کربلا راهی ۲۳۸
۷۵. حضور امام حسین علیه السلام در محبت و گریه برای ایشان ۲۴۰
۷۶. محبت خاص خدای متعال به محبت امام حسین علیه السلام ۲۴۲
۷۷. ماندگاری محبت و عزای سید الشهداء صلوات الله علیه ۲۴۳
۷۸. ابراز و اظهار محبت باطنی ۲۴۴
۷۹. راهی برای زیادشدن محبت سید الشهداء صلوات الله علیه ۲۴۶
۸۰. محوریت گریه بر سید الشهداء علیه السلام در یافتن معارف ۲۴۷
۸۱. «عشق» در کربلا بیان ۲۴۸
۸۲. امام حسین علیه السلام؛ فصل مشترک محبتها ۲۵۰
عظمت مصیبیت عاشورا و اهمیت گریه برای امام حسین علیه السلام ... ۲۵۱
۸۳. عظیم‌ترین مصیبیت‌ها؛ مصیبیت حضرت سید الشهداء علیه السلام ۲۵۳
۸۴. گریه همه انبیا و اولیا بر مصیبیت سید الشهداء علیه السلام ۲۶۰

۸۵. اهتمت مدامت بر محبت و عزاداری سیدالشہدا صلوات‌الله‌علیه ۲۶۲
۸۶. افضلیت گریه بر امام حسین علیه‌السلام از رفتن به زیارت ایشان ۲۶۴
۸۷. حضرت زهرا علیها‌السلام؛ عزادار اصلی امام حسین علیه‌السلام ۲۶۶
۸۸. گریه بر امام حسین؛ یاری حضرت زهرا علیها‌السلام ۲۶۸
۸۹. گریه کنندگان بر امام حسین علیه‌السلام؛ هم‌شنینان با ایشان ۲۷۲
۹۰. قراردادن توجه قلبی و گریه‌هایمان برای امام حسین علیه‌السلام ۲۷۷
۹۱. اجر و پاداش نامحدود گریه برای سیدالشہدا علیه‌السلام ۲۸۰
۹۲. روضه و گریه بر سیدالشہدا صلوات‌الله‌علیه اکسیر است ۲۸۲
۹۳. برقراری روضه امام حسین علیه‌السلام در منزل ۲۸۴
۹۴. حفظ تایع عزاداری ۲۸۷
۹۵. دعه برای فرج امام عصر علیه‌السلام پس از روضه و گریه ۲۸۹
۹۶. یافتن حضور امام علیه‌السلام در من بن نفس ۲۹۳
۹۷. صلی اللہ علیک یا آباعبدالله ۲۹۵
۹۸. زیارت امام حسین علیه‌السلام پس از نمار ۲۹۷
۹۹. فضیلت زیارت عاشورا ۳۰۱
۱۰۰. حال خوب هنگام قرائت زیارت عاشورا ۳۰۳
۱۰۱. امنیت و سلامت در درگاه سیدالشہدا صلوات‌الله‌علیه ۳۰۵
۱۰۲. اربعین فقط برای امام حسین علیه‌السلام ۳۰۷
۱۰۳. حج (قصد) به سوی امام حسین علیه‌السلام؛ کعبه حقیقی ۳۱۲
۱۰۴. برخی از آداب تشرف به کربلا ۳۱۴
۱۰۵. امام حسین علیه‌السلام قصد جنگ و پیکار نداشتند ۳۱۷
۱۰۶. امام حسین علیه‌السلام؛ فدائی خدای متعال و نجات بخش بندگان ۳۲۴
۱۰۷. سیدالشہدا علیه‌السلام فدائی خدا، شهدا فدائی آن حضرت ۳۲۶
۱۰۸. قبول شهادت امام حسین علیه‌السلام و شفاعت ایشان ۳۲۸

۱۰۹	تعامل بین خدای متعال و امام حسین علیه السلام.....	۳۲۱
۱۱۰	نقد بر برخی از تحلیل‌ها و تعبیرهای نادرست	۳۲۵
۱۱۱	معرفی نادرست واقعه کربلا و اثر منفی آن	۳۴۵
۱۱۲	کربلا، تجلی جمال امام حسین علیه السلام	۳۵۱
	اهل بیت و اصحاب سید الشهداء علیهم السلام.....	۳۵۳
۱۱۳	«بذل مُهجمة» اهل بیت و اصحاب حضرت سید الشهداء صلوات الله عليه ...	۳۵۵
۱۱۴	غبطه تمام شهدا به مقام و منزلت حضرت ابو الفضل علیه السلام	۳۵۸
۱۱۵	باب الحوائج بودن قمر بنی هاشم علیه السلام	۳۶۰
۱۱۶	حضرت قمر بنی هاشم علیه السلام همه جیز می‌تواند عطا کند	۳۶۲
۱۱۷	علمدار امام حسین علیه السلام؛ دربار و دست گیر درماندگان	۳۶۳
۱۱۸	حضرت زینب غبری؛ رایحه طبیة رسول الله صلی اللہ علیہ وآلہ	۳۶۴
۱۱۹	خون گریستن هشتاد مصیبت اسارت زینب کبری	۳۶۶
۱۲۰	اهل بیت سید الشهداء علیهم السلام بازی به آن حضرت	۳۶۹
۱۲۱	حضرت رقیه؛ شهیده محبت پدر علیه السلام	۳۷۰
	تریت امام حسین علیه السلام.....	۳۷۵
۱۲۲	سجده بر تربت کربلا، به یاد صحرای کربلا	۳۷۷
۱۲۳	چه خوش بود مردن و خاک کربلا شدن	۳۷۹
۱۲۴	تریت کربلا؛ شفای جسم و روح	۳۸۱
۱۲۵	شاهنکتهای از کربلا	۳۸۳
۱۲۶	آثار و فواید سجده بر تربت امام حسین علیه السلام	۳۸۶
۱۲۷	قدس بودن خاک و آب و هوای کربلا	۳۸۹
۱۲۸	کربلا؛ برترین جای بهشت	۳۹۰

در اینجا در محل اگرچه خواسته و میخواسته باشد تا تمسیح شنیده و لشته
شما بشه له همه هنچه در تمسیح شده‌یاره بیوه استهان بعنی جانش
آن لشته شده استه را آن ایسته و لشته همچنانه همچنانه ایشانه ایشانه
بلطفه شده استه باید همچنانه همچنانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
شیده شدیده استه شدیده شدیده شدیده شدیده شدیده شدیده شدیده شدیده شدیده
روضه خوشی استه روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای
روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای روحشای

مقدمه

از هر وقت تا همیشه، به هر گوشۀ کربلا که نگاه کنی، اشکت
سرازیر می‌شود: «قدت ای عشق بنازم»^۱; شین و شور و شیدایی از آن
آن یاران و شور و شک و ماتم از آن ما؛ خاک سر کوی او شدن از آن
آنان و تیتم به خاک سر کردند؛ از آن ما؛ ناز او را خریدن از آن آنان، نیاز
خود را به درگاه او بردن از آن ما؛ همه غایی آن که خدایش فرموده: «و
فَدِينَا بِذِبْحِ عَظِيمٍ»^۲؛ همه!

خدای متعال دل شیعیان شما را از باقی مانده دل ان مطهر و مبارک
شما خلق فرموده^۳ و چنین است که سر سوزنی از آن عظیم‌ترین
مصیبت برای به زاری کشاندن آنان بس است.

۱. مصرعی از غزل واره دوست دیرینم علی کفاری که پاره‌ای از آن را بعد از حدود چهل سال -

که بعد سرودن برایم خوانده بود. به یاد دارم:

قدت ای عشق بنازم که از آن دورترین بالایی به هوای تو خطر باید کرد

۲. الصاقات (۳۲): ۱۰۲. و برای فهم معنای آن بیینید حدیث شریف امام رضا علیه السلام را

در مورد این آیه شریقه؛ عيون اخبار الرضا علیه السلام ۱: ۲۰۹.

۳. ر.ک: روضة الاعظین ۲: ۸۹، ۶۹۳ ح

محجاج جنگ نیست اگر قصد جان ماست ۱

چون دل از آن توست به روضه چه حاجت است ۲

نام مبارکتان کفايت از بی قراری می کند: نام شما و آن شاهزادگان:
زینب، عباس، علی اکبر، قاسم، سکینه، رقیه و آن نازدانه صلوط الله
علیک و علیهم أجمعین «فما أحلٌ أسماؤكم» ۳.

گرچه می گفت که زارت بکشم، می دیدم

که نهانش نظری با من دل سوخته بود ۴

محجاج جنگ نیست اگر قصد جان ماست

چون رخت از آن توست به یغما چه حاجت است؟ ۵

حتی یاد سوز دل و دل واقعه از زبان شیعیان شما کفايت از
پریشانی می کند: لای لای علی آخر ای عزیز زهر!

این چنین پرده برانداخته ای یعنی چه؟!

مست از خانه برون تاخته ای یعنی چه؟!

زلف در دست صبا، گوش به فرمان رقیب

این چنین با همه در باخته ای یعنی چه؟!

شاه خوبانی و منظور گدایان شده ای

قدر این مرتبه نشناخته ای یعنی چه؟!

۱. در استقبال و انتقامی حافظ.

۲. عبارتی از زیارت جامعه کبیره.

۳. حافظ.

۴. همان.

حافظا در دل تنگ چو فرود آید یار؟!

خانه از غیر نپرداخته‌ای یعنی چه؟!

روضه‌خوانی، برای پرداختن دل از غیر و درآمدن به روضه
سیدالشهداست صلوات‌الله‌علیه، و هر گوشه از کربلا روضه است و
روضه‌خوانی است؛ روضه‌ای به رنگ زبرجد و دل‌هایی به رنگ یاقوت:
شقاف و نورانی!

آنجا اشقيا، تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر را سر بریدند و اسلام
را کشتند.

«لَقَدْ قَاتَلُوا إِبْرَاهِيمَ الْأَصْلَحَ»^۱

کشتن تو، اسلام را کشند.

عزیزانم! اما شما آن را در خواهان با نماز حضرت جعفر طیار که نیابت‌
از طرف خاتون خدایی باشد، زنده کردن و مدتان را سبز و دلتان را
خون کنید!

یک بار دیگر به اطراف واقعه نگاه کن:

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ!

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ!

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ!

۱. همان.

۲. پخشی از زیارت ناحیه مقدسه، مزار کبیر: ۵۰۵

رسول اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَامٍ فَرَمَوْدَه‌اند:

«... وَفَتَقَ نُورَ الْحَسِينِ فَخَلَقَ مِنْهُ الْجِنَانَ وَ
الْحُورَ الْعَيْنِ...»^۱

و نور حسین را شکافت، پس، از او بهشت‌ها و حور‌العین را آفرید.

خدای متعال، بهشت‌ها و حوریان بهشتی را از نور امام حسین علیه السلام خلق فرموده است؛ پس برای بهشتی شدن حسینی باید شد و آن که حسینی است در بهشت است؛ نه فقط آنجا، بلکه همینجا. آن حضرة فرمودند:

«إِنَّ أَنْبَىَ النَّاسِ إِلَيْهِ الْحَسِينُ بْنُ عَلَيٍّ فَاعْرِفُوهُ فَوَالَّذِي
نَفْسِي بِيَدِهِ قَدِيمٌ الْجَنَّةُ وَمُحِبِّيَهُ فِي الْجَنَّةِ وَمُحِبِّيَهُ
مُحِبِّيَهُ فِي الْجَنَّةِ».^۲

ای مردم! این حسین بن علی است، پس فروندشان بودند، سوگند به کسی که جانم به دست اوست، برآستی که او در بهشت است و دوست‌داران او در بهشت هستند و دوست‌داران دوست‌داران او در بهشت هستند.

و برای حسینی شدن، محبت او را باید در خود حاضر داشت. دلی که محبت سید الشهداء علیه السلام در او حاضر باشد همین‌جا در بهشت است. دوری و نزدیکی به دیگری به میزان محبت به اوست.

۱. الفضائل، ابن شاذان قمی: ۱۲۹.

۲. الأمالی، شیخ صدقی: ۵۹۷.

امیر المؤمنین صلوات‌الله‌علیه فرمودند:

«أَقْرَبُ الْقُرُبِ مَوَادَاتُ الْقُلُوبِ.»^۱

نزدیک‌ترین نزدیکی‌ها، دوست داشتن قلب‌هاست.

و گریه نشانه محبت است؛ نشانه جوشش محبت و سوزش آن است. «محبت» فرع بر «معرفت» است.

امام صادق علیه‌السلام فرمودند:

«الْحَبُّ فَرْعُ الْعِرْفَةِ.»^۲

محبت فرع (شاخه) معرفت است.

برای انسان، «الْحَبُّ» و «الْعِرْفة» دلرباست؛ پس: شناخت حسن، حسین و حسن دلرباست و مصیبت بر آنان جان گذاز.

به این دلیل است که برای توجه به عرض افطری حسینی و شوراندن محبت به او روضه می‌خوانند؛ ذکر مصائب او را می‌گویند و گریه می‌کنند تا حسینی شوند و به روضه او درآیند.

آن که حسینی شد، به هر جا که امام حسین علیه‌السلام در آید او نیز در می‌آید. خدای متعال به ایشان فرمود: «وَادْخُلِي جَنَّتِي»^۳ به بهشت من در آ! حبیب، حبیب را جدا از خود نمی‌خواهد؛ بلکه نزدیک‌ترین به

۱. شرح غررالحكم: ۴۰۵: ۲.

۲. بحارالأنوار: ۶۷: ۲۲، از مصباح الشریعه.

۳. الفجر (۸۹): ۳۰.

خود می خواهد، و این همان فرمایش رسول الله صلی اللہ علیہ وآلہ و نقش
نگین است:

«أَحَبَّ اللَّهُ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا».^۱

خدا دوست دارد کسی را که حسین را دوست بدارد.

پس عجیب نیست که هدایت و نجات در انحصار اوست:
پیامبر اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ و سلم فرمودند:

«إِنَّ الْحَسَيْنَ مِصْبَاحُ الْهُدَىٰ وَ سَفِينَةُ التَّجَاهِ».^۲

به راستی که حسین، چراغ هدایت و کشتی نجات است.

«أَنَّ الْمُسَيْنَ... بَابُ نَجَاهَةِ الْأُمَّةِ».^۳

و اما حسین: بروزه نجات آمنت است.

والحمد لله رب العالمين...
که «شرف یافت نامم و نامت حسین»
حسین درگاهی

۱. بحار الانوار ۴۳: ۲۷۱، از کامل الزیارات.

۲. مدینة المعاجز ۴: ۵۲.

۳. الأمالی، شیخ صدوق: ۱۱۵.